

Az ötödik gyermek

Gergelynek zúgott a feje a sok dimenziótól, amikor a biztonsági övet becsatolta.

A konferencián szinte minden előadás arról szólt, hogy az Univerzum ennyi meg annyi dimenziós, az előadók szinte versengtek, ki tud több dimenziót levezetni.

Őt igazából a galaxisok mozgása érdekelte, régóta ismert, hogy nem úgy forognak, ahogy a tömegvonzás szerint kellene. De most a dimenziósdit volt divatban, hát tartott egy előadást egy öt dimenziós világ lehetőségéről. Ahogy várható volt, csak megmosolyogták. Csak öt? Többre nem telik?

A fiatalok persze szárnyaltak, az egyik szerint a világ régebben egy, majd kettő, most éppen három dimenziós, de folyton tágul és ha a három dimenzió tele lesz, akkor átnő a negyedikbe . . . A másik szerint az energia nem a tömeg és a fénysebesség szorzata, hanem még a dimenziók számával is meg kell szorozni... vagy osztani, erre már nem is emlékezett.

– Én maradok a háromnál – mondta csak úgy maga elé. Éppen amikor a stewardess kérdezte, kérést? Aztán szótlánul letett az asztalkájára három műanyagpohárkát.

– Na még ez is – motyogta bosszúsan. Igazából teát szeretett volna, most mit csináljon három adag kávéval? Ha legalább az ablakon kilötyinthezne kettőt...

Amikor a két bőröndjével kijött a csomagkiadóból a családja várta. A feleségét alig tudta megölelni, mert a gyerekek rögtön körbevették és egyszerre kérdezték:

– Mit hoztál? ...hányat? ...megvetted? ... és is? .. nekem is?

Ilyenkor szokás szerint azt mondta – most nem hoztam semmit...nem volt időm...a napidíjából semmire sem tellett...

– Ezt már ismerjük - mondták kórusban - a múltkor is ezt mondtad, na melyik bőröndben vannak az ajándékok?

A legidősebb fia, Eörs könnyedén felkapta a bőröndöket és elindult a parkoló felé. Még csak 10 éves de igazi vasgyúró. Amikor megszületett és az orvos gratulált a feleségének – 4 és fél kiló, fiú, egészséges, erős mi legyen a neve? – a felesége csak annyit tudott mondani – ... erős?

Így lett Eörs.

Mielőtt a családi minibuszba szálltak volna, Bozsó, a második fiú szokás szerint népszámlálást tartott. A szülők így akarták rávenni, hogy időnként ellenőrizze önmagát is, hogy mindene meg van-e. Mert elhagyásban utolérhetetlen volt. Ceruzát tollat radírt minden gyereknél hetenként pótolni kell, de hogy ma például a nap folyamán a bal cipőjéből eltűnt a cipőfűző – hát erre csak Bozsó volt képes.

Amikor aztán mindenki elhelyezkedett Gergely végre csöndet érzett maga körül.

A gyerekek tudták, hogy az autóban nem ricsajozhatnak. Csak az ikrek csicseregtek. Mert a fizikus házaspárnak harmadszorra ikrei születtek. Kezdetől fogva kislányt szerettek volna, egy kis Elektrát. De Elektra a két bátyját előre engedte. Amikor aztán harmadszorra az orvos kislányt jószolt nagyon megörültek. A következő vizitnél az is kiderült, hogy Elektra nem egyedül fog jönni. Hozza a kis hugát: Magnétát. Búbájos két kislány mind a kettő - az idén mentek iskolába – csak hát állandóan karattyolnak. Igaz, sosem egyszerre. Felváltva. Ha az egyik abbahagyja, a másik azonnal rákezdi.

Odahaza aztán végre szólni tudtak egymáshoz, férj és feleség, a gyerekek a gyerekszobában a bőröndöket fosztogatták. Amikor az egyik kiürült, Eörs a legkisebbet beleültette, aki onnan nézte édesdeden az idősebbek hancúrozását. Igen, az ikrek után még született egy kislány: Tácia. Nyugodt természetű, mosolygós lányka volt. A legtöbb gyerek sír, ha idegen jön látogatóba, ő mindenkihez vonzódott.

– Készítsek valamit, nem vagy éhes? - kérdezte a felesége.

– A repülőgépen ettem eleget, de ha véletlenül ...

– Egészen véletlenül – mondta a felesége, és kivett a hűtőszekrényből egy tál krémest. Kávét töltött midkettőjüknek, aztán leült mellé a kerevetre. – Na most mesélj - mondta.

– Semmi új, ugyanaz a nóta mint tavaly – kezdte a férje akadozva - ha azt fejtegettem volna, hogy a világ nem ötdimenziós, hanem négyzetgyök öt, talán többen odafigyeltek volna.

Így legalább nyugodtan beszélgethettem Gjunnarral meg Sahimarával, mindketten üdvözlötüket küldik. Képzeld Gjunnar elvált a feleségétől, de a cikkeiket azért továbbra is közösen írják.

Gergely már régóta ismerte Gjunnart is Sahimarát is, azok is, mint ő a galaxisok mozgásának

titkát kutatták. Bár mindegyiküknek megvolt a saját elmélete, jól össze tudtak dolgozni, Gergely nem egyszer egész éjszaka a számítógép előtt ült, ha éppen Sahimarával Skypon át valamilyen elgondolásról vitatkoztak.

Gergely beszámolóját a gyerekek kiabálása szakította félbe – elkezdtek összeveszni az ajándékokon. Megyek beterelem őket a fürdőszobába – mondta Gergely, azzal elkezdődött az esti rituálé. Mert a fizikus gyereke is olyan, mint akármelyik másik: este nem akarnak bemenni a fürdőkádba, aztán ha meg már benne vannak, nem akarnak kijönni. Mire a szülők maguk is ágyba jutottak, már semmi kedvük sem volt a galaxisokról társalogni.

– Azért gyanús vagy te nekem – mondta évődve a felesége - a kávédat se ittad meg, jaj neked, ha a konferencián a kolléganők dimenzióit is tanulmányoztad - aztán eloltotta a villanyt.

Eljött a nyár. A család a nyári szünetet Gergely szüleinél töltötte.

Az öregeknek a Balaton közelében volt egy elvadult domboldali telkük, se víz se villany csak egy dohos fakalyiba, de a gyerekek nagyon jól érezték ott magukat. Eörs rendszerint keresett egy elszáradt fát, fejszével kivágta, aztán szétfűrészelte. Bozsó inkább fára mászott, az ikrek virágot szedtek, Tácia meg – bogarakat. A kisgyerekek még nem irtóznak a bogaraktól, amikor sikerült néhányat belegyömöszölni öklöcskéjébe, odaszaladt édesanyjához és lekendezve kiáltotta:

– Anyuci, anyuci, nézd mit hoztam neked!

Anyuci ilyenkor gyengéden eltolta a kezecskéjét és azt mondta:

– Jaj de szépek, de engedd őket szabadon, hadd futkározzanak a bogárgyerekek is, úgy ahogy ti.

Esténként kiültek a teraszra, ez volt a mesemondás ideje. A gyerekek egy kis távcsővel egyenként megkeresték az Andromédát és amikor megtalálták, köszöntötték:

– Szia Androméda! - Tácia még csak Anoménát tudott mondani.

Gergely gyerekkorában még szabad szemmel is lehetett látni az Andromédát, akkor még voltak szuroksötét éjszakák, de ma már a környező falvak fényei miatt sosem volt teljesen sötét az ég. Aztán Gergely mesélni kezdett és az ég lassan tele lett királylányokkal, vitézekkel, sárkányokkal.

Ha véletlenül egy hullócsillag suhant át az égen, azt ügyesen beleszótta a mesébe:

– Nézzétek Perseusz most lőtte ki a nyilát a sárkányra!

Mese után a gyerekek aludni mentek, de ők még maradtak. Gergelynek ilyenkor támadtak a legjobb gondolatai. Andromeda ... ott fenn ... forog körbe-körbe... 100 millió év egy félfordulatra sem elég... mégis túl gyorsan... gyorsabban, mint kellene. A jó öreg gravitáció szépen összetartja, de valaki... vagyis inkább valami lök még rajta egy kicsit. Nem gondolod?

A felesége végre szóhoz jutott

– Igazad van, Andromeda megfordult.

– Ne hülyéskedj, komolyan mondtam, a gravitáció...

– Én is, a gravitáció...

Időbe tellett, míg Gergely felfogta:

– MICSODA?

– Kislányunk lesz. Andromédának fogják hívni.

– De hát...???

– Amikor a konferenciáról hazajöttél... akkor éjjel... nem vigyáztál.

Időbe került míg Gergely ismét a földön járt.

– Te édes...hát a végén tényleg annyian leszünk mint égen a ...

Néhány hónappal később, amikor Gergely az ebédre visszatért, egy cédulát talált az íróasztalán. A kollegája firkálmánya volt: *valaki keresett telefonon, azt mondta minden rendben de azért hívd vissza*, meg egy telefonszám.

– Na, ha minden rendben, akkor nem sürgős – gondolta - biztos a számítóközpontból valaki.

Mivel úgyis beszélni akart velük, mindjárt oda is csörgött. A számítóközpontban ugyan minden rendben volt, de nem onnan keresték. Megnézte a cetlin lévő számot, ismeretlen szám volt, felhívta. A túloldalon valaki elhadarta a nevét és rögtön nyugtatni kezdte:

–.. aggodalomra semmi ok, nyugodjék meg, minden a legnagyobb rendben, simán ment minden ..
anya és lánya jól vannak.

– Miféle anya meg lánya? – kérdezte csodálkozva - Az én feleségem nem vár gyereket.. illetve vár, de majd csak decemberben, még csak a hatodik hónapban van... mit mond ? az ÉN FELESÉGEM ???

Az intézetnek, ahol dolgozott, volt egy kékfényes autója, azzal száguldott a kórházba.

Az orvos derűsen fogadta:

– A feleségénél hirtelen megindult a szülés, ahogy behozták rögtön a szülőszobába vittük, ahol rövidesen annak rendje és módja szerint egy kislánynak adott életet. Korán jött az igaz, 6 és fél hónaposnak saccolom, rögtön inkubátorba is tettük mert gyenge.. nagyon gyenge, de egészséges, életképes. A felesége az Androméda nevet választotta, ha vár egy kicsit egy pillanatra bemehet hozzá.

A pillanatból órák lettek, és amikor a feleségének megfogta a kezét szinte átszellemülten mondta:

– Édes, a kislányunk gyenge... nagyon gyenge.. de él és egészséges. És tudod mire jöttem rá?

Hogy kell lenni egy ötödik erőnek is, egy nagyon gyengének, amelyik még a gravitációnál is gyengébb, de létezik és bűgőcsigát játszik a galaxisokkal.